

Վահան Թեքեյան

Աղվորները

Աղվորն ա՛ն է հավիտյան, որ անցավ օր մը քովեղ
Եվ աշվրնե՛րըդ օծեց,— աստվածային այցելո՛ւ,—
Գեղեցկությամբ մը, որուն ա՛լ չդարձար նայելու,
Եվ չուզեցիր հանդիպել անոր անգամ մըն ալ գեթ . . .

Աղվորն ան է տակավին,— հավիտյանն հավիտյան,—
Որ նայվածքիդ արևին տակ կնեծնար համրորեն,
Որ գերթ ծաղիկ մ՛օրորվող գարնան անուշ հովերեն,
Երբ մեկնեցար՝ մտքիս մեջ մնաց միշտ թարմ, մի՛շտ
բուրյան . . .

Եվ աղվո՛րը,— դուն գիտե՛ս օրհնյալ անունը անոր,—
Անիկա՛ է, որ կարծես պիտի կրնար քեզ սիրել,
Որ սերդ անշուշտ գուշակեց ու սպակեց ակրնկոր,
Որուն սակայն լավ է, որ չուզեցիր սիրտը խռովել . . .
Աղվորն անոնք են միայն, որ տենչանքիդ ընդմիջեն
Անցան, գացի՛ն ու հիմա քեզ հեռունն կկանչեն . . . :